

Mysteriet Judas Iskariot

Judas fulgte Herren i hans offentlige liv og til slutt forrådet han ham. ”Det er ikke opp til oss å dømme ham,” sa Benedikt XVI 18. oktober og hevdet at denne apostelen fyller en rolle i ”Guds mystiske frelsesplan”.

01.11.2006

Benedikt XVI brukte onsdagens audiens til å snakke om Judas Iskariot og om hans etterfølger i gruppen av de 12 apostler, Mattias.

Audiensen fant sted på Petersplassen med 30 000 mennesker til stede.

”Navnet Judas Iskariot,” sa paven, ”kommer alltid sist i listen over de tolv (...) noe som minner oss om hans forræderi. På den andre side beskrives han av evangelistene som en apostel som er like mye apostel som de andre.”

”Vi spør oss hvorfor Jesus valgte denne mannen og ga ham sin tillit (...) og enda mer hemmelighetsfull er hans evige skjebne – men det tilkommer ikke oss å dømme hans gjerning og sette oss på den uendelig barmhjertige og rettferdige Guds dommersete.”

Paven stilte spørsmålet: ”Hvorfor forrådet han Jesus? Noen sier at det var gjerrighet, andre mener at det har å gjøre med messiasforventninger. Judas skulle ha blitt skuffet da han innså at Jesus

ikke tok inn sitt lands politiske og militære frigjøring i sitt program.”

Benedikt XVI observerte at evangelistene forklarer dette forræderiet ”på en måte som går utover historiske motiver” og at det hadde å gjøre med ”Judas personlige frihet” som ” et fall for Satans fristelser.” (...) Når Jesus oppfordret ham til å følge ham på lykksalighetens vei tvang han ham ikke (...) og respekterte hans menneskelige frihet. Ja, det finnes mange muligheter til å fordreie det menneskelige hjerte. Den eneste måten vi kan unngå det på (...) er å tre inn i fullkommen forening med Jesus.”

På den andre siden er angeren som Judas følte og som ”ga opphav til fortvilelse og selvødeleggelse” for oss ”en oppfordring til aldri å miste troen på den guddommelige barmhjertighet.”

”Judas negative rolle,” forklarte paven, ” må også ses i (...) lys av Guds frelsesbringende verk,” som ”bruker Judas uforsvarlige gjerning som en anledning for Sønnen til å gi den fullkomne offergaven av seg selv til verdens frelse.” Etter påsken ble Mattias valgt til å ta Judas plass i apostelskaren. Om ham vet vi bare at han var vitne til Jesu jordiske virksomhet og forble trofast helt til slutten og at han på den måten kunne kompensere for Judas forræderi. Av dette kan vi lære at selv om det i Kirken ikke er noen mangel på uverdige og forræderiske kristne er det opp til hver enkelt å oppveie det onde som disse har gjort seg skyldige i, med vårt klare vitnesbyrd om Jesus.”

På slutten av audiensen snakket paven om t-baneulykken som fant sted i Roma dagen før, der en person døde og 236 ble skadet. ”I denne smertens stund,” sa han, ”er jeg

spesielt nær personer som sto dem nær som ble rammet av den tragiske hendelsen. Jeg gir dem min trøst og forsikrer dem om at de har en spesiell plass i mine bønner.”

Vatican Information Service
(VIS)

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/
mysteriet-judas-iskariot/](https://opusdei.org/nb-no/article/mysteriet-judas-iskariot/) (17.04.2025)